

Wijzigingen van de arbeidsongevallenwet

De wet van 21 december 2013 wijzigt op een aantal punten de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

We zetten de belangrijkste nieuwigheden op een rijtje*.

1. Het begrip “**arbeidsongeval**” (artikel 7 van de AO-Wet) **wordt uitgebreid** tot het ongeval dat een werknemer buiten de uitoefening van zijn overeenkomst is overkomen, maar dat veroorzaakt is door een derde wegens de uitvoering van de overeenkomst.

In de publieke sector werd het begrip “arbeidsongeval” al langer in die zin geïnterpreteerd, maar in de privésector was dit nog niet het geval.

Zo was een bankbediende, die thuis overvallen werd om de sleutels van de bankkluis te bekommen, geen slachtoffer van een arbeidsongeval omdat dit niet gebeurde tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

Door deze wetswijziging komen deze slachtoffers nu wel in aanmerking voor een vergoeding in arbeidsongevallen.

2. Er wordt een aanzet gegeven om de **procedureregels voor de aangifte van lichte ongevallen** te **vereenvoudigen**. Dat zal worden uitgewerkt bij Koninklijk Besluit. De Koning krijgt de bevoegdheid om de definitie vast te leggen van “lichte ongevallen” en kan de voorwaarden bepalen waaronder werkgevers kunnen worden vrijgesteld van de verplichting om lichte ongevallen aan te geven.

Hierdoor kan er in de nabije toekomst duidelijkheid worden gecreëerd over het al dan niet aangeven van incidenten (art. 62 van de AO-Wet).

3. De Koning zal ook de voorwaarden bepalen waaronder het Fonds voor Arbeidsongevallen (FAO) de **bijdrage voor ambtshalve aansluiting** kan verminderen of vrijstellen.

4. **Als de verzekeringsonderneming een weigeringsbeslissing blijft aanhouden** die het FAO als ongegrond beschouwt, **kan het Fonds voortaan het geschil voor de arbeidsrechtbank brengen**.

Dankzij dat nieuwe actiemiddel zal het Fonds zijn controlebevoegdheid beter kunnen uitoefenen. Tot nu toe kon het Fonds een verzekeringsonderneming immers niet verplichten om zijn weigeringsbeslissing te herzien. Nu kan het een verzekeringsonderneming dagvaarden.

Het Fonds moet de verzekeringsonderneming, het slachtoffer (of zijn rechthebbende) en het ziekenfonds daarvan op de hoogte brengen. Het slachtoffer (of zijn rechthebbende) en het ziekenfonds kunnen hun verzet kenbaar maken (art. 63 van de AO-Wet).

5. Als een **slachtoffer genezen** wordt verklaard, kan hij die beslissing betwisten binnen een verjaringstermijn van drie jaar. Die **verjaringstermijn kan** nu ook door slachtoffers van de privésector **worden gestuit** (waarna de verjaringstermijn opnieuw van nul begint te lopen) **of geschorst** (waardoor de verjaringstermijn wordt onderbroken). Voorheen konden alleen de slachtoffers uit de publieke sector die verjaringstermijn stuiten of schorsen.

* Bron: website FAO